

findes Indførselsforbud —, og at et Attest- og Bevillingssystem for denne Import med Afkrævning af Gebyrer er upaa krævet og kun virker tidsspildende og varefordyrende.

I Tilfælde, hvor Udlandets Leveringsevne, Clearings- og Handelsoverenskomster m. m. nødvendiggør en Regulering og Fordeling af Varer, maa det nu i mindst lige saa høj Grad som tidligere fremført anses for formaalstjenligt, at saadanne Foranstaltninger sker under Ledelse af Handelens og Produktionens Importør-Organisationer.

Praksis har til fulde vist, at Erhvervene gennem de omhandlede Raad ingen virkelig Indflydelse har opnaaet paa Anvendelsen af Regeringens Bemyndigelser og paa Udformningen og Gennemførelsen af de i Forbindelse med denne Lov truffne ekstraordinære Foranstaltninger og Handelsforhandlinger, og Grossist-Sammenslutningen maa derfor henstille,

- at den størst mulige Forenkling af det tidligere Reguleringssystem iværksættes,
- at et endnu nærmere Samarbejde med Erhvervene oprettes og udbygges ved stadig at overdrage Erhvervene større Administration af Handelsforhandlingerne, Importen og Varefordelingen, og
- at Betaling af Attest-Gebyrer i størst mulig Udstrækning afskaffes, eller ikke sættes højere end til at dække selve Udgifterne ved Administrationen af den endnu forblivende Del af Importreguleringen.]

At denne vor Henvendelse i Princippet deles af følgende Organisationer: Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret og Industriraadet, fremgaar med Tydelighed af de ved Lovens Behandling i Juli 1940 fremsendte Indlæg.

Med Højagtelse,

Grossist-Sammenslutningen af 1930

P. B. V.

Carl Thorup,

Formand.